

ΑΡΙΘΜ. 16.
Τόμος Α'.

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου εκάστου έτους, έτησίá μόνον και προπληρωτίá:
Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 20 ἢ μάρκ. 16.

ΕΤΟΣ Α'.
τῇ 15/27. Αἰγούστου 1885.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ὑπό Ι. ΞΕΝΙΑΔΟΥ (εἰκὼν ἐν σελ. 244).

Ὁ Δημοσθένης πρωταγωνιστεῖ ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ, ἐκπροσωπῶν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ αὐτονόμου ἐλληνισμοῦ, αἵτινες ἴσως ἤθελον παρέλθαι ἄδοξοι καὶ ἀφανεῖς, εἰμὴ καθίστατα δραματικώτερον τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ὁ λιγρὸς οὗτος τῆς πνυκδὸς ἀγορητής.

Τὸ μοναδικὸν ἐκεῖνο φαινόμενον, ὅπερ ἀναγράφει ὁ ἐλληνισμὸς ἐν τῇ καθόλου τῆς ἀνθρωπότητος ἱστορίᾳ, ἐγκεντριζόμενος καὶ μετεμψυχούμενος εἰς ἕτερα ἐλληνικὰ φύλα, καὶ νέαν αἰὲ ἐγκαινίζων ἱστορικὴν περίοδον, παρεσκεύασε τὸ διπλοῦν μεγαλεῖον τοῦ Δημοσθένους, τό τε πολιτικὸν καὶ τὸ ῥητορικόν.

Περιστελλὼν καὶ συσφίγγων τὸν ἐλληνισμόν ἐντὸς τῆς ἀρχαίας καὶ πρωτογόνου αὐτοῦ ἐστίας, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ πολιτικῇ ὑπεροχῇ ἐνορῶν τὸ εἰδεχθὲς τῆς δουλείας φάσμα, ἠγωνίσθη νὰ ἀνακαλέσῃ ἐκεῖνας τὰς δαφνοστεφεῖς τοῦ ἐλληνισμοῦ ἡμέρας, καθ' ὅσας ἡ Ἑλλὰς ἡρώϊκῶς ἀμυνομένη, διέσωσε τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, τὴν ἀκαταγώνιστον τῶν βαρβάρων στρατιᾶν ἀποσοβήσασα ὠνειροπόλησε τὴν ἐπανάληψιν τῶν κλεινῶν ἐκεῖνων τοῦ ἀρχαίου ἐλληνισμοῦ τροπαίων κατὰ βασιλέως βαρβάρου, τὴν ἐλληνικὴν ἐλευθερίαν ἐπιβουλεύοντος, καὶ διὰ τῆς ἀκαδέκτου τοῦ λόγου δυνάμεως ἠλεκτρίσας τὴν σύγχρονον αὐτοῦ ἀπονεναρκωμένην γενεάν, καὶ κατὰ τῆς ὁμόρου δυναστείας μακρὸν καὶ δεινὸν ἀγῶνα προκαλέσας, ἐπεσφράγισε τὴν πρώτην τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἡλικίαν, ἐνθερμος τῆς ἐλευθερίας ὑπέρμαχος ἀναγραφείς.

Βεβαίως ὁ ἐλληνισμὸς, τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ἡθικάς καὶ ὕλικας δυνάμεις κεκτημένος, ἐνὸς μόνου ἐδεῖτο,

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Α'.

ἥτοι τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἵνα μεγαλοουργήσῃ, τοῦ δὲ ἀπαραιτήτου τούτου ὄρου ἡ ἐπίτευξις προσεδοκᾶτο οὐχὶ πλέον ἀπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτειῶν, αἵτινες ἐξαντληθεῖσαι εἰς τὸν περὶ τούτου ἀγῶνα εἶχον περιέλθει ἐναλλὰξ εἰς οἰκτρὰν παρακμὴν, καὶ αὐτὴν τὴν ἐξόντωνσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐπαπειλοῦσαν, ἀλλ' ἀπὸ ἐτέρας ἐλληνικῆς φυλῆς, καθυστερούσης

μὲν τέως ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀφανοῦς, ἤδη δὲ διωργανωθείσης καὶ ἐντελῶς ἐξελληνισθείσης, σφριγώσης καὶ νεαζούσης· καὶ ὁ Δημοσθένης τοιαύτας πολιτικὰς βλέψεις ἔχων, ἤθελεν ἀναγραφῇ βαθύτερος πολιτικός, ἐν τῷ παρελθόντι ὡς ἐν κατόπτρῳ τὸ μέλλον προορῶν καὶ προοιωνιζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις λίαν ὑψηλῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐξόχου βαθμοῦ, ὃν κατεῖχε τὸ κλεινὸν τῆς Παλλάδος ἄστυ ἐν τῷ λοιπῷ ἐλληνικῷ κόσμῳ, καὶ ἐντεῦθεν ἐκτήσατο τὸ αἰώνιον ἐκεῖνο γόητρον, ὅπερ ἀπαρμειῶτον διὰ τοσοῦτων ἤδη αἰώνων διεληθόν, ἠλεκτρίζει καὶ νῦν τὰς καρδίας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ.

Ἔγεν. 16. Ἀπριλίου 1820, † 12. Αὐγούστου 1885.

Καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ Δημοσθένης ὡς ἡγέτης τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καθ' οὗς χρόνους ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἰδρυθεῖσα ἰσχυρὰ μοναρχία ἐπεκαλεῖτο τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐλληνισμοῦ εἰς μεγαλεπήβολον ἐθνικὸν μεγαλοῦργημα, ὡς ἀριστοτέχνης δὲ τοῦ λόγου ἀνομολογεῖται ὁ ὑπατος πάντων τῶν ἀγορητῶν τοῦ δημοσίου βήματος τοῦ τε ἀρχαίου καὶ τοῦ νεωτέρου κόσμου. Διὸ ὡς ἐν πάσῃ κοινοβουλευτικῇ πολιτείᾳ ὁ συνδυασμὸς τῆς πολιτικῆς συνέσεως καὶ τῆς εὐγλωττίας ἀναδεικνύει τοὺς ἐξοχωτέρους πολιτικούς, οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης, ἀμφοτέρων τούτων τῶν προσόντων εὐμοιρῶν, διετέλεσεν